

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Pilotes fora
Rajoy assegura que no sap què passarà el 9-N i confia que Artur Mas no farà res d'il·legal. Descarta cap alternativa a la demanda pel dret a decidir.

10
anys

Mor el rei Fahd
L'Àràbia Saudita promet tranquil·litat al món després de la mort de Fahd. La mort del monarca trasbalsa els mercats i fa témer atemptats.

20
anys

El sumari de Companys
L'historiador Josep Cruanyes presenta un recurs als tribunals de Catalunya en un nou intent d'accedir al sumari del judici contra Companys.

Viure
sense tu

Xavier
Graset

'Off'

Som en període vacacional. M'estreno en l'ús d'aquest adjectiu que l'IEC inclou en les últimes modificacions del diccionari en línia. És cert que també som en període *vocacional*. Aquest, en canvi, ja hi era de fa temps. De vocacions n'hi ha fa segles i de vacances no tant. I, a més, les d'aquest 2015 són estranyes. Un escenari electoral com el que es prepara desperta les vocacions de servidors públics i molta gent dona el sí per anar a les llistes del sí o a les del no. I aquesta vocació aixafa la guitarra d'aquells que estan en mode vacacional. Perquè la campanya és a tocar. De fet, el que s'estila ara en plena era de les xarxes és el mode *off*. Que vindria a ser com el cartell en línia del "Tancat per vacances". *Off* és el contrari d'*on*. Ho sé per les jo-

L'*off* vacacional, la desconexió, permet fabular sobre com serà la vida

guines, o pels transistors, els primers manuals d'anglès. Qui s'acomoda en l'*off* justament no vol que se sàpiga *on* és. Després d'una vida exposada, publicant els millors instants, muntanyes i platges, concerts i llibres, aniversaris, pel·lícules, amors i desamors. Després de setmanes penjant els aforismes en sucrats, hi ha qui s'ensobra i es torna invisible dient *off*. Abans l'*off* ens sonava del correu del tsar, Miquel Strogoff, que corria que no el coneixia ni sa mare i deixava els amors amb un sospir. Desaparèixer, fer-se fonedís, invisible com les ciutats imaginades d'Italo Calvino. Mode *off*, com hi ha mode real, de la mateixa manera que a Twitter diuen #estàpassant, per cridar l'atenció, perquè ja no ens creiem res del que passa, i no ens creiem res de ningú. La paraula donada, i la paraula signada ja no serveix de res, ni que sigui davant de notari. El notari ara és la xarxa, el Facebook, el WhatsApp. Mal ho tindria avui García Espuche, a diferència del 1714, per saber si els catalans fumem en pipa, toquem la guitarra o si heretem la lluna. L'*off* vacacional, la desconexió, permet fabular sobre com serà la vida, el mode real al tornar a la feina, i permet començar el plebiscit entre l'*off* i l'*on*.

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

Ombres d'estiu

Uns mateixos drets per a tothom

Imma Merino

He llegit en un parell de dies 'Vés i aposta un sentinella', la novel·la amagada d'Harper Lee i, certament, he vist les ombres d'Atticus Finch, el pare admirat per la seva filla Scout, la qual, havent-li sentit dir "uns mateixos drets per a tothom, cap privilegi per a ningú", el descobreix formant part d'un consell d'homes blancs temorosos davant la lluita pels drets civils dels afroamericans que emergia a finals dels últims anys 50 en què transcorre l'acció. Contràriament a 'Matar un rossinyol', on Tom Robinson és condemnat injustament per un tribunal d'homes blancs, en aquesta altra novel·la es recorda que Atticus va

aconseguir que un "negre" fos declarat innocent d'una falsa acusació de violació. Però, passats vint anys, l'advocat afirma que els negres estan endarrerits i li pregunta a la filla: "Què passaria

teu-vos bé. Si feu bondat i ens feu cas, podeu aconseguir moltes coses a la vida, però si no ens feu cas no us donarem res", observa, indignada, la filla d'Atticus. Quan, de petita, vaig veure el film 'Matar un rossi-

més conscients que, tanmateix, es poden reconèixer en aquesta conversa escrita als EUA fa 60 anys: "Vols una carretada de negres a les nostres escoles?", pregunta Atticus. La filla respon: "Són persones, oi? Els vam importar amb

molt de gust quan ens servien per guanyar diners." El pare replica: "Vols que els teus fills estudiïn en una escola que ha baixat de

ANTHONY GARNER

Ant 2015

si de cop i volta s'atorguesin tots els drets civils a tots els negres del Sud?" Una cosa és "ajudar" els submisos i una altra és reconèixer els drets dels revoltats que desafien el teu poder: "Tu només els vols dir: Mireu, feu bondat. Por-

nyol', creia que el racisme era una cosa dels EUA, on hi havia negres. No m'adonava del racisme, com a forma de classisme, de la meva societat. Un racisme que, amb els nous immigrants, ha adquirit noves formes i també noves resistències

nivell per adaptar-se als nens negres." Scout: "El nivell acadèmic de l'escola que hi ha més avall del carrer no podria ser més baix, Atticus, i tu ho saps. Tenen dret a les mateixes oportunitats que té tothom."